

Marie-Claude Monchaux

Nekem két születésnapom van

Móra

anya-ország 4.

Marie-Claude Monchaux

Nekem két születésnapom van

A SZERZŐ RAJZAIVAL

Móra Ferenc Könyvkiadó

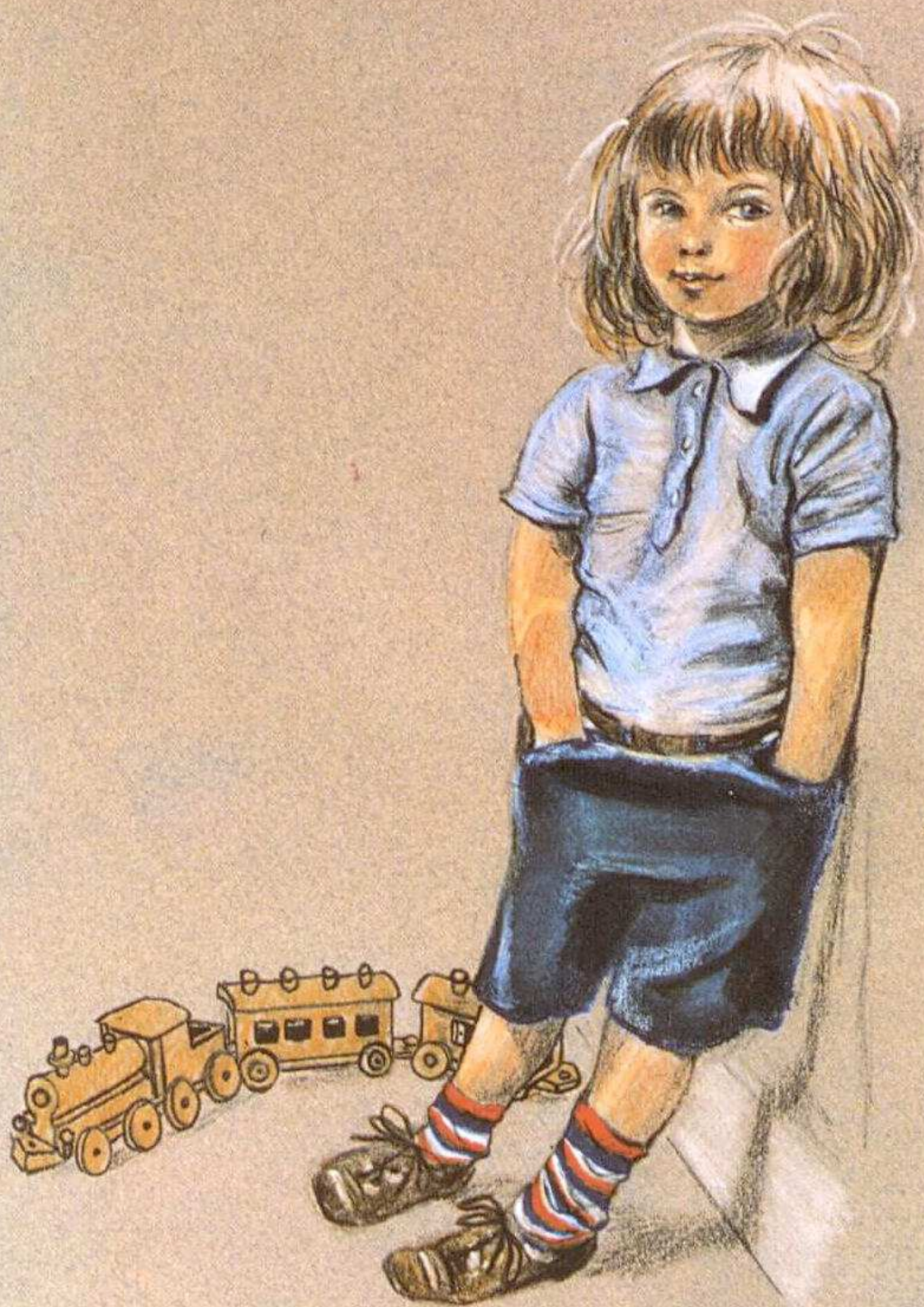
A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Marie-Claude Monchaux: Aurélien. Je suis un enfant adopté.
Éditions Magnard, 1977
© Éditions Magnard, 122, Boulevard Saint-Germain, Paris 6^e

FORDÍTOTTA KÁLDOR KINGA

Második kiadás

Hungarian translation © Káldor Kinga, 1990, 2001
Hungarian edition © Móra Könyvkiadó, 2001

*Keresztlányomnak, Marie-Agnèsnek
és szüleinek – barátaimnak,
Michèle-nek, Jean-Claude-nak*

Andrisnak hívnak.
Júniusban múltam négyéves.

Nekem minden évben kétszer van születésnapom.
Kétszer fújom el a gyertyákat.
Tudod, miért?
Az első születésnapom az a nap,
amikor a világra jöttem.
Úgy, mint mindenkinek.

De a második sokkal szebb.
A torta még nagyobb.
És akkor kapok több ajándékot.
Mert a második születésnapom az a nap,
amikor hazajöttem.

Az örökbefogadásom napja!

Anyu és apu már régóta
szerettek volna gyereket.
Nézegették az utcán a papákat,
mamákat.
És szomorúak voltak, hogy nekik
nincs kisbabájuk.

Tudod, ez olyan dolog,
ami előfordul.

De nagyon-nagyon sokat gondoltak rám,
még mielőtt ismertek volna.

És álmodoztak:
„Kisfiút fogadjunk örökbe?”
– kérdezte apu.

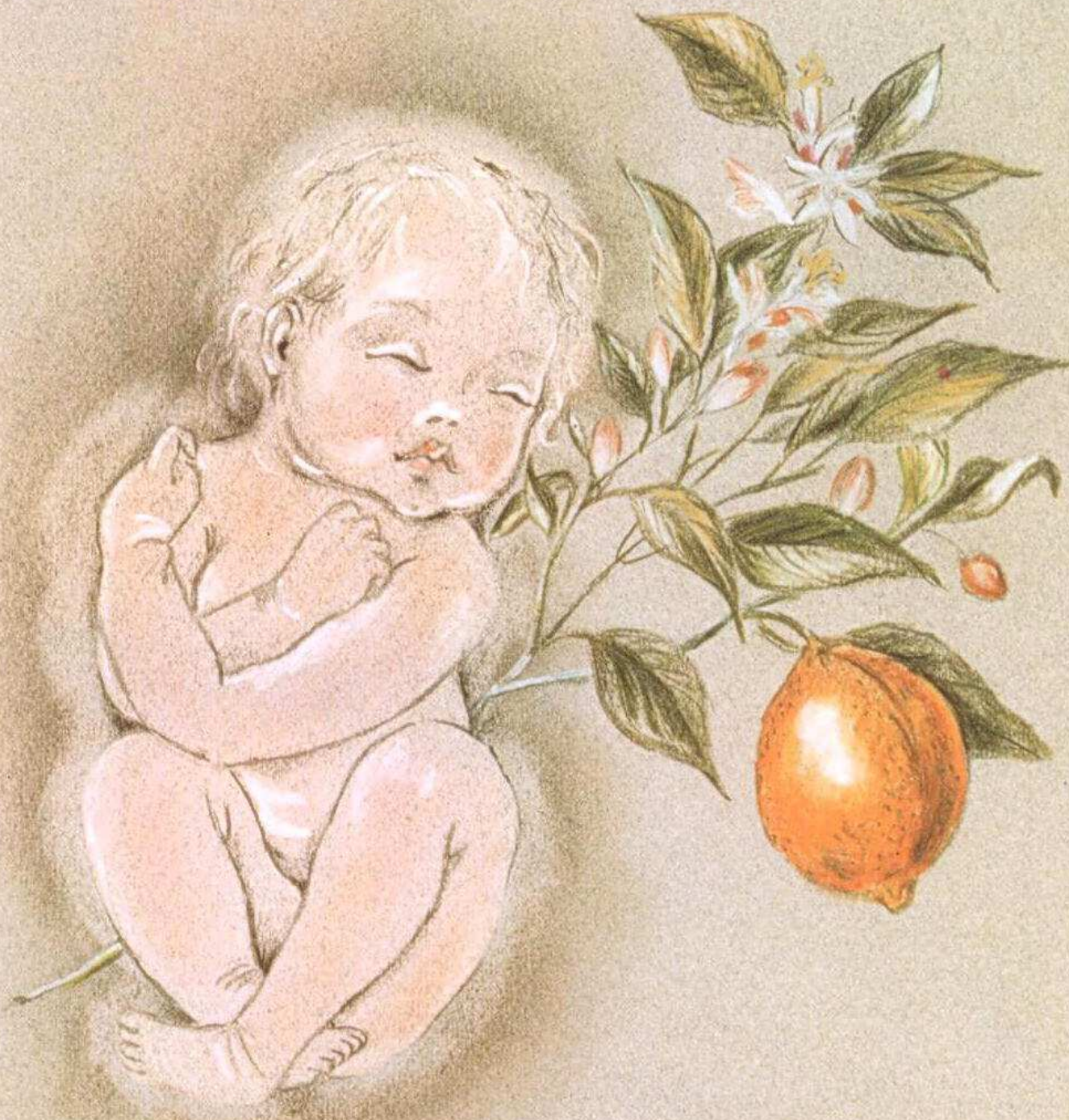
„Kislányt válasszunk?” – kérdezte anyu.
„Akár kislány, akár kisfiú, mindegy:
hiszen már úgylis szeretjük!”

És vártak engem.
Közben én semmire se gondoltam,
jól el voltam bújva.

Még a szemem is csukva volt,
mint minden gyerekek a világon,
aki még nem született meg.

Nőttem, növekedtem, mint egy kis gyümölcs.

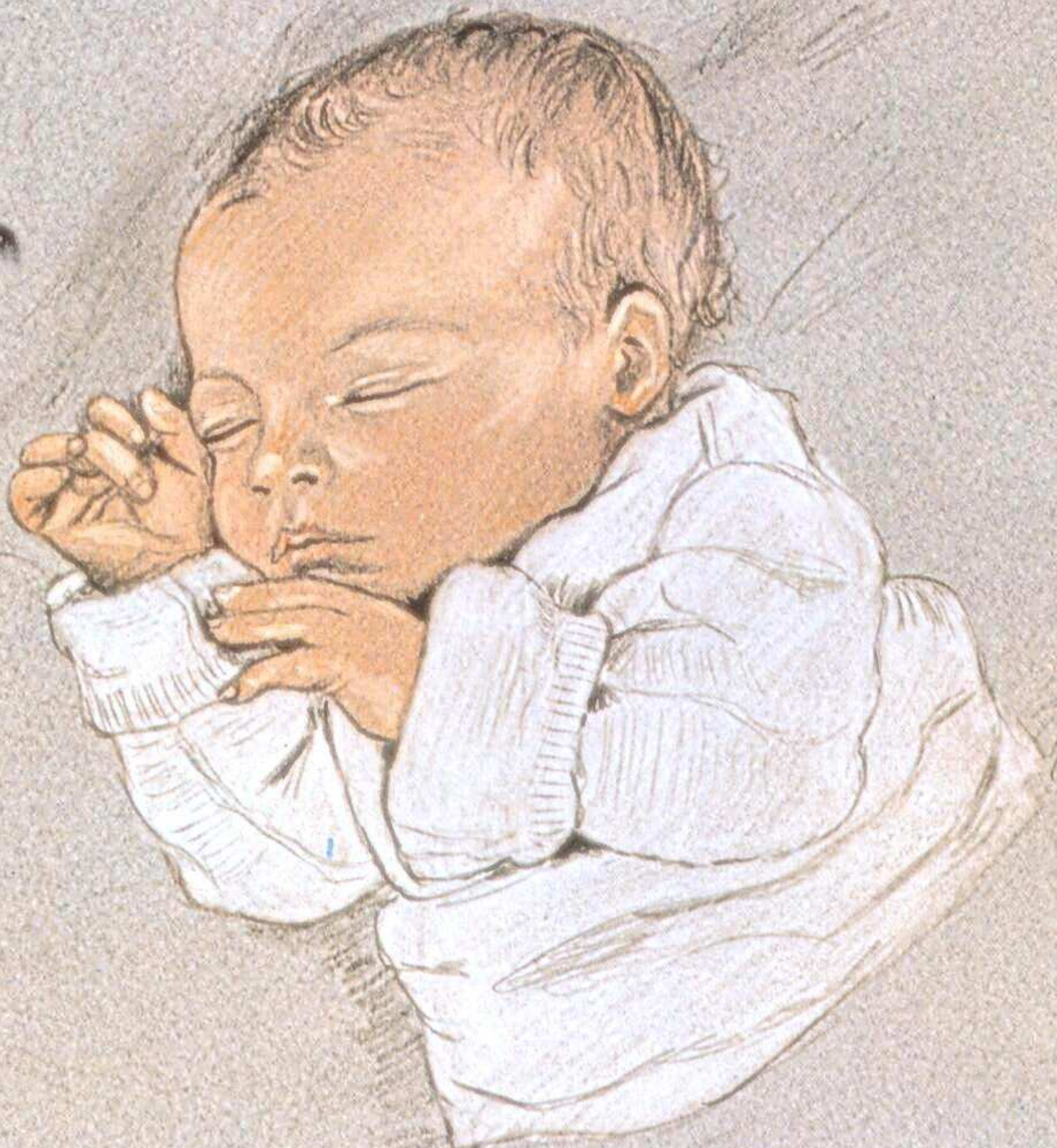
Kilenc hónapig hordott a hasában
egy néni,
akit nem ismerek.

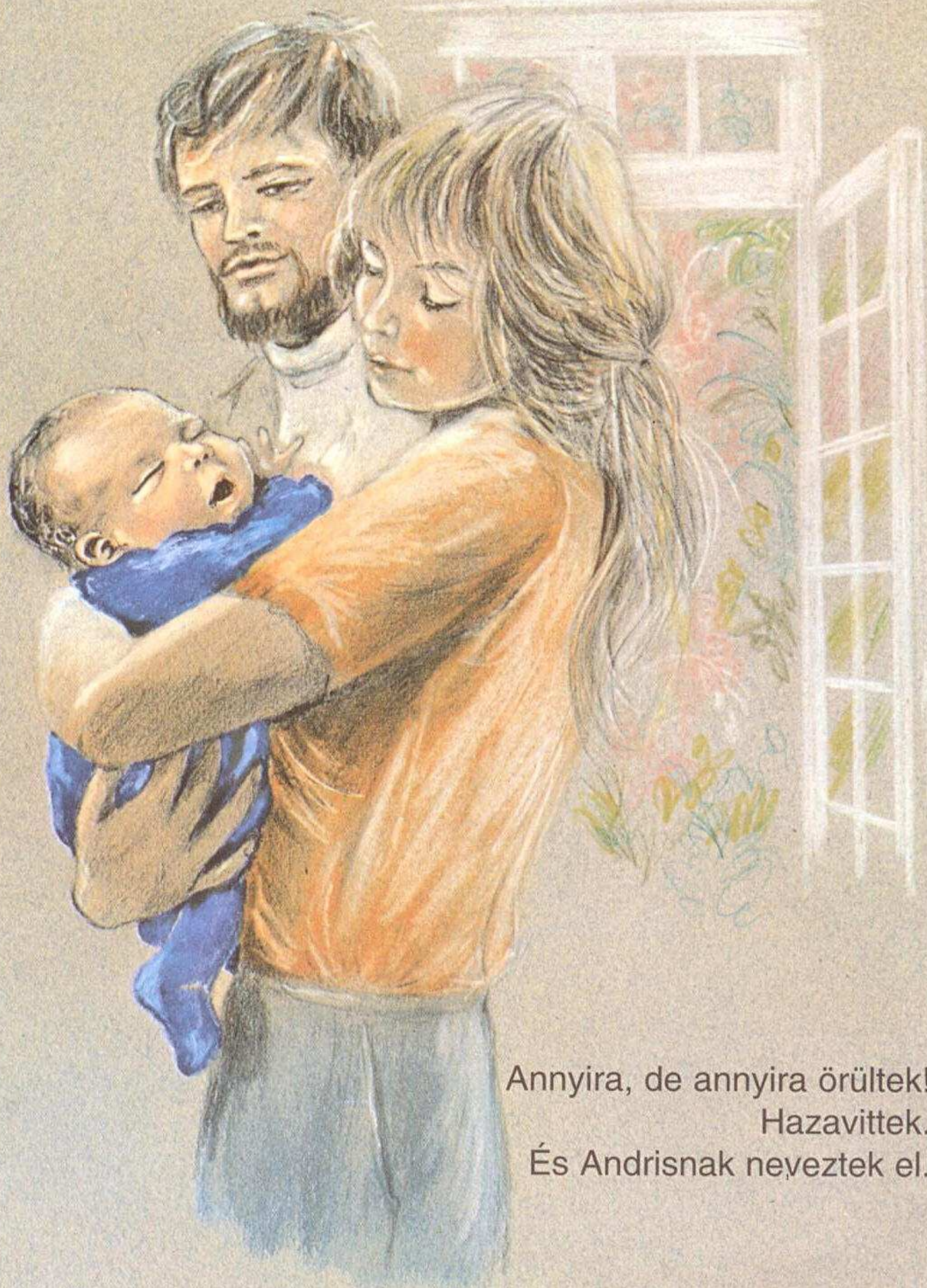
Egy szép napon a világra hozott.
És mert úgy döntött,
hogy nem maga fog felnevelni,

az újszülöttszályon hagyott,
míg értem nem jönnek.

Megüzenték a szüleimnek, hogy megszülettem.
És ők eljöttek értem.

Karjukba vettek.

Annyira, de annyira örültek!
Hazavittek.
És Andrisnak neveztek el.

Várt már az egész család, és vártak a barátok.

És várt engem a nagymamám: már hetek óta a kabátkámat kötötte.

Ez hát az én **nagy** születésnapom!

Az igazi anyukám nem a hasában
hordott engem,
hanem a szívében.

Én lettem a szeme fénye.

És én lettem a szeme fénye
apunak is, aki anyyit játszik velem.